

מ"ת 7541/04/15 - מדינת ישראל - פמת"א (פלילי) נגד עיסא אבו רמדאן (עציר)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 7541-04-15 מדינת ישראל נ' אבו רמדאן(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דניאלה שריזלי
מבקשת	מדינת ישראל - פמת"א (פלילי) ע"י ב"כ עו"ד גילי
נגד	
משיב	עיסא אבו רמדאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ירון גיגי, עו"ד אורי בן נתן

ה ח ל ט ה

לפניי בקשה לקבלת "חומר חקירה". בכותרת הבקשה צוין, כי היא מבוססת הן על סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חוס"פ**), והן על סעיף 108 לחסד"פ.

תחילה הרקע העובדתי וכתב האישום:

נגד המשיב הוגש כתב אישום לבית משפט זה המייחס לו ניסיון חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין; והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תמצית עובדות כתב האישום היא, כי ביום 31.3.15, בשעה 11.45, בעת שאיש המשטרה רס"ר אמיר דן ושוטרים נוספים היו בפעילות משטרתית בעיר גבעתיים, והציבו מחסום משטירתי, התקרבו המשיב למחסום כשהוא נוהג בג'יפ מדגם צ'ירוקי, ומכאן ואילך החל המשיב במסע הימלטות מהשוטרים: בראותו כי רס"ר אמיר דן מסמן לו לעצור, האיץ המשיב את הג'יפ, ונמלט לעבר צומת מרומזר; הוא לא שעה לקריאתו של רס"ר דן לעצור, ובהימלטותו חצה אי תנועה בנוי כשברמזור דלק האור האדום; הוא נסע במהירות גבוהה כנגד כיוון התנועה, וכשראה כי רס"ר דן רודף אחריו בניידת, מלווה את המרדף בכריזה ובסירנה, הוא נכנס לרחוב ב"אין כניסה", וסיכן את בטיחותם של ציבור הנהגים והולכי הרגל.

בשלב מסוים יצא רס"ר דן מהרכב המשטירתי, בניסיון לאגף את הג'יפ שבו נהג המשיב מצד שמאל, ואזי התקדם המשיב

לעברו במהירות עם צדו השמאלי של הג'יפ, עד אשר המרחק הגיע כדי מטר וחצי, ובתגובה צעד רס"ר דן לאחור, וצעק למשיב יעצור את הג'יפ. אולם, המשיב המשיך בנסיעה לכיוונו של רס"ר דן. כמוצא אחרון, נאמר בכתב האישום, שלף דן את אקדחו וירה שתי יריות: יריה אחת לעבר הגלגל הקדמי-שמאלי של הג'יפ, וזו גרמה תקר לצמיג; יריה שנייה לכיוון הגלגל האחורי-שמאלי. בתגובה - החל המשיב לנסוע לאחור, תוך שהוא פוגע עם הג'יפ ברכב חונה, ולבסוף נסע קדימה במהירות, ושוב נהג ברחוב הפלמ"ח באורח שסיכן את בטיחות הולכי הרגל שצעדו שם, ונמלטו בבהלה לעבר המדרכות.

לקראת הליך ההוכחות הוגשה בקשה לקבלת חומר חקירה שמנתה ארבעה ראשים.

בדיון שהתקיים בתאריך 30.6.15 הודיעו הצדדים כי הושגו הסכמות ביחס לשני ראשים, ובהתאם להסכמות אלה, תעביר הפרקליטות לבאי כוחו של המשיב את תקליטור הדיווח למוקד 100 של המשטרה, וכן, את מקור הדיווח של השוטר אמיר דן. כמו כן הוסכם, כי הפרקליטות תאפשר למומחה מטעם ההגנה לבצע בדיקה של רכב הג'יפ) שבו נהג המשיב במועד האירוע (ונתפס בידי המשטרה), לרבות, נטילת חלקים לבדיקת מעבדה בארץ או בחו"ל. סנגוריו של המשיב הצהירו, כי לא יעלו בשום שלב טענה בנושא כלל הראיה הטובה ביותר, וגם לא טענה הנוגעת לתקינות חלקי הרכב, או, "זיהומם".

נותרו שנויים במחלוקת שני ראשים:

האחד הוא גליון הרישום המשמעי של רס"ר אמיר דן, והשני - תוצאות (מסמכים, תיעוד ודיווח) בבדיקה משטרתית שנערכה ביחס לשימוש בנשק חם (אקדח וטייזר) בידי רס"ר אמיר דן במהלך האירוע המתואר בכתב האישום.

ב"כ המשיב מבססים את בקשתם ביחס למסמכים אלה על צרכי הגנתו של המשיב, וזכותו למשפט הוגן. נטען, כי בהיותו של רס"ר דן עד תביעה מרכזי וחיוני, זכאית ההגנה לקבל את גליון הרישום המשמעי שלו, שיש בו להאיר עיניהם ביחס למהימנותו ואמינותו. בהמשך לכך, נטען, כי זכותה של ההגנה לדעת האם נעשו השימוש באקדח ובטייזר כדין, ובכך, הם עשויים להסתייע בתוצאות הבדיקה שערך קצין בודק.

דין והכרעה

אינני רואה צורך להרחיב דיבור על המבחנים הבסיסיים המשמשים במיונו של חומר ובקביעה האם מדובר ב"חומר חקירה". בקצרה אומר: זכות העיון בחומר חקירה עומדת לנאשם כדי לאפשר לו למצות את יכולתו להגיע לראיות ולמידע שעשויים להועיל להגנתו ולהבטיח לו משפט הוגן [בש"פ 1355/98 **בן ארי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(2) 1, בעמ' 4]. המפתח או המבחן העיקרי לסיווגו של חומר כ"חומר חקירה" הוא מידת הרלוונטיות שלו לאישום הפלילי. משמע: כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעת המחלוקת הנפרשת במהלכו, גם אם הנגיעה היא עקיפה, ייחשב "חומר חקירה", בין שהוא תומך בגרסת התביעה, בין שהוא עומד, לכאורה, בסתירה לה, ובין שהוא ניטרלי לגבי השאלות השנויות במחלוקת [בש"פ 9322/99 **מסארוה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 376; בג"צ 1885/91 **צוברי נ' פרקליטות מחוז תל-אביב**, פ"ד מה(3) 630, בעמ' 633-634; וכן, ע"פ 1152/91 **סיקסיק ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד מו(5), 8, בעמ' 19]. ככלל, צריכה הקביעה באם חומר מסוים הוא "חומר חקירה" אם לאו

להיות מודרכת "על ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לסנגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה..." [בג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4), 124, בעמ' 129 ו-132]; לא כל ספקולציה מרחיקת לכת של הסנגור עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרתו של חומר כ"חומר חקירה" [דברי כב' השופט א' ריבלין, בבש"פ 2632/00 פלוני נ' מדינת ישראל, תקדין עליון 2000(2), 1287]. מכאן, שבית המשפט יענה לבקשה לעיון בחומר חקירה רק במידה שיצביע הטוען לזכות העיון על הרלוונטיות הקונקרטית של החומר המבוקש לשם הגנתו [בש"פ (מאוחדים) 4109/13, 4138/13 מדינת ישראל נ' פביאן דה פאס ואח' (7.7.13)], אך אין להתיר גישה מרחיבה חסרת גבולות, שעלולה להרחיב את היריעה שלא לצורך, ותוך פגיעה מיותרת באחרים [בש"פ 6717/12 מדינת ישראל נ' אהרון (18.12.12)].

מוסכם עמי, כי בנסיבות מסוימות, ונוכח מעמדו וחשיבותו של עד תביעה כזה ואחר, עשויה ההגנה להיתרם מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות. תנאי מקדמי הוא, כמובן, שיש בהרשעות הקודמות מידע רלוונטי להגנת הנאשם מפני האישום המיוחס לו.

בהשלכה לענייננו: השתלשלות העובדות המפורטות בכתב האישום, עליה עמדתי בפתיח להחלטה זו, מלמדת על מעמדו המרכזי של עד התביעה אמיר דן. נראה, כי לעדותו חשיבות ראשונה במעלה להוכחת האמור בכתב האישום. המבקשת הגישה לעיון את הרישום המשמעותי של רס"ר דן, ולא מצאתי שמץ רלוונטיות בין הרישום בו לבין הגנתו של המשיב במשפטו מפני האישומים בניסיון חבלה בכוונה מחמירה, בסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

בכל הנוגע לתוצאות בדיקת הירי: הוגש לעיון מסמך תוצאות הבדיקה ביחס לירי שהתרחש ביום 31.3.15, אותו ערך קצין אבטחה של מרחב יפתח. במסמך נאמר, כי העובדות, הממצאים והמסקנות מבוססים על חומר החקירה בתיק ועל נהלי המשטרה. משמע, אין במסמך, שהוא "מסמך פנימי", כדי לסייע למשיב בהגנתו מפני האישומים האמורים.

בהסכמת הפרקליטות, יתאפשר להגנה לקבל מתוך המסמך האמור את **סעיף 16 "מסקנות", ואת סעיף קטן (1) מתוך סעיף 17 "המלצות", לפיו, הירי היה מוצדק ואין מקום לנקוט באמצעים משמעותיים כנגד השוטר וצוות השיטור. אלה בלבד.**

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, בהעדר הצדדים.